

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kalnokyjev exposé.

V ogerske delegacije odseku za vnanje zadeve govoril je preteklo soboto grof Kalnoky o sedanjem stanju bolgarskega vprašanja in o naše države odnošajih nasproti drugim evropskim silam. Kalnokyjev govor pričakoval se je z velikim zanimanjem, kajti upalo se je, da se bode razkrila negotovost, ki obdaja vse evropske razmere, da bomo za gotovo znali, ali se nam je nadejati krute vojne, ali pa blaženega miru.

Grof Kalnoky ustregel je temu pričakovanju le deloma. Glede vprašanja bolgarskega dejal je, da treba razločevati, kaj je v njem čisto bolgarskega kaj pa evropskega, in kaj naših avstrijskih interesov se tikajočega. Naša država mora se držati Berolinske pogodbe, ki se brez dovoljenja signatarnih vlastij ne sme premeniti. Po najnovejših dogodkih v Bolgariji in postopanju generala Kaulbarsa pa je javno mnenje po pravici razburjeno, a tudi tu treba uvaževati, da je to postopanje le začasno, da se njega važnost pretirava.

Kaulbars s svojim postopanjem faktično ničesar dosegel ni, kar bi na Bolgarije bodoči konečni razvoj odločilno uplivalo. Posrečilo se mu je samo to, da so Bolgari ruski upliv na najneprijetnejši način okusili in da je evropskega javnega mnenja simpatije za narod bolgarski obudil.

Avstro-Ogerska dela na to, da se bolgarska samostalnost ne bode škodovala. Delovanje Kaulbarsovo nema nič stalnega. Prešlo bode, ostale pa bodo druge težave, še le, kadar se slednje odpravijo, nastalo bode zopet redno stanje. Radi tega treba potrpežljivosti in previdnosti, naša politika ne namerava razširjenja, sploh ničesar, kar bi se ne strinjalo z evropskimi pogodbami. Mi se ne poganjamo za stranske interese, ker so naši interesi v Berolinski pogodbi zagotovljeni in ko bi se morali potezati za omenjeno pogodbo, so nam simpatije in sodelovanje vseh onih vlastij gotove, ki hočejo čuvati evropske pogodbe.

Skrbeti treba, da se ta smoter mirnim potom doseže. V dobi, ko Evropa v malo dneh spravi 5 milijonov vojakov na noge, imela bi agresivna politika ogromno odgovornost. Agresivna politika ni v naše države značaji, ampak le konservativna. Po tej

politiki nam je delati na to, da se novo ustanovljene balkanske države na danih podlagah v samostalne cveteče individualnosti razvijajo. Če se je mirni ta razvoj pretrgal, ni naša krivda.

Grof Kalnoky spominja potem na lansko izjavo, da bi združenje Bolgarije in Vzhodne Rumelije ne bilo proti interesom Avstrije, ko bi se izvršilo v sporazumljeni velesil. Berolinska pogodba napravila je dve ločeni državi, to pa le zato, da bi Turčija na Balkana južni strani napravila jez proti novim premembam. Turčija je to zanemarila in tudi za svojo avtoriteto ničesar storila ni. Vsekako imajo vlasti nalogo, da se zopet napravi zakonito stanje in urede vprašanja, izvirajoča iz novih razmer z Vzhodno Rumelijo. Vlada bode na to delala, da se bodo Bolgarov opravičene želje v poštev jemale, podrobnejih pojasnil v vladnih korakih v tej zadevi pa sedaj ni lahko dati. Minister pa zagotavlja, da se ni nobena prilika za mudila, niti štedilo denarja in da doslej neso niti evropski niti avstrijski interesi v nevarnosti. Vlada ima nalogo, biti pripravljena za slučaje, ki bi doslej izključno bolgarsko krizo premenili v evropsko. Ko bi se bil odposlal rusk komisar, ki bi bil prevzel vlado Bolgarije, ko bi se zasela primorska mesta, ali pa dežela, bili bi to slučaji, ki bi nas bili primorali, da se postavimo na odločno stališče. To preprečiti, je za vlado važnejše, nego razpravljati, ali Kaulbars Bolgare trpinči, ali se ima sebranje prej ali pa pozneje sklicati.

Minister misli, da se bode vse mirno poravnalo. Jako dobro bode, ako v delegaciji kdo izjavi, da nihče v državi vojne ne želi. Vsi želimo miru, gotovo ne miru za vsako ceno. Po krivem razširilo se je po Nemčiji mnenje, da se pri nas vojna zahteva, kar je povsem neistinito. Naše razmere z vsemi vlastmi so zares izvrstne, naša država uživa veliko zaupanje, naš program more podpisati vsaka signatarna sila.

Glede Nemčije pojavila so se vprašanja, kako daleč bi se prijateljstvo v praksi skazalo. Ob sebi se umeje, da ima vsaka teh dveh toli razširjenih velesil svoje posebne interese, in da se ne more poganjati za vsak interes svojega zaveznika. Razmera mej Avstrijo in Nemčijo je taka, da le tedaj stopi v polno moč, kadar gre za popolnem

solidarne vkupne interese obeh, obe se morata glede pogojev svojega obstanka vzajemno podpirati. To čustvo bode vedno imelo svojo moč in Nemčija se bode tuči v bolgarskem vprašanju po tem ravnala. Dokler se ne ruši mir, se Nemčija ne bode posebno zanimala za Bolgarsko, v resnem trenutku pa bode tudi ona zavzela svoje stališče.

Razmere z Rusijo so tudi dobre, občevanje prijateljsko in Kalnoky zanaša se posebno na carja miroljubnost in značaj. Angleška ima za Kalnokyja veliko vrednost, odkar se ondu kaže stalnejša in doslednejša politika. Ko bi se Avstrija morala potezati za svoje pravice, dobivala bode od Angleške gotovo in dejansko podporo. Tudi Italija spoznava, da ima v Vzhodnem delu Sredozemskega morja važne interese in bode, kadar treba, po tem spoznanju ravnala.

Kalnoky ponavljal je koncem svojega govora upanje, da se ohrani mir, ker Rusija zagotavlja, da se bode držala pogodb, da ne bode slabila bolgarske avtonomije, niti prouzročila ondu prememb brez vkupnega sporazumljenja velesil.

Konečno izjavil je Kalnoky na vprašanje Falkovo še to, da bi Avstrija ne dopuščala niti začasne ruske okupacije na Bolgarskem in s tem označil svoje politike smer.

Zemljiščno-odvezni dolg na Kranjskem.

Spisal deželni poslanec dr. Alf. Mosche

(Dalje.)

Pri tej nepremakljivi poravnalni podlagi skrbeti bi morala dežela Kranjska, da plača zemljiščno-odvezni dolg, v letih inkluzivno 1887 do inkl. 1895 za pokritje sledeče potrebščine:

Za poplačanje glavnice z izžrebovanjem zemljiščno-odveznih obligacij znesek	gl. 4,362.340.—
za poravnavanje glavnice znesek	„ 900.—
za 5% ne obrestij znesek	„ 1,014.752.—
za neprevidljive stroške znesek	„ 2.700.—
skupaj	gl. 5,380.692.—

Pokritje za to potrebščino bilo bi sledeče:

16% na deželna naklada na neposredne davke v zne-

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

(Dalje.)

V carigrajski gostilnici.

Zdaj naj se potrudijo čitatelji z menoj v gostilnico, da se nekoliko oddahnejo.

Velik del tega, kar sem doslej opisal, sva videla jaz pa moj prijatelj tistega dne, ko sva semkaj prispela. Misli si, čitatelj, kako nama je bilo v glavi, ko sva se proti noči vračala v gostilnico. Grede nisva izpregovorila ničesar, prišedši pa v sobo, vrževa se v naslonjačo, pogledava se, ter vprašava: „No, kaj misliš?“ — „Kaj se pa tebi zdi?“ — „Jaz sem prišel semkaj slikat.“ — „Jaz sem prišel pa semkaj pisat.“ Nasmejala sva se drug drugemu prav v zobe, obžalovaje se.

Res je, tistega večera in še nekoliko dni pozneje, moglo bi mi bilo njegovo veličanstvo sultan Abdul-Aziz za nagrado ponuditi pokrajino v mali Aziji in jaz bi ne bil mogel sestaviti deset vrst o prestolnici njegove države; — no, toliko je res, da

moraš, kadar hočeš dobro opisati velike stvari, od daleč stati in jih malo pozabiti, da se jih spomniš. Pa kako bi bil mogel pisati v sobi, iz katere se vidi Bospor, Skader, vrh Olimpov?

Gostilnica sama je bila zanimljivo pozorišče. Vsako uro po dnevi so prihajali in odhajali po stopnicah in po hodnikih vsakozemeljski ljudje. Za okroglo mizo je sedelo vsak dan najmanj dvajset osob raznih narodnostij. Obedujoč sem mislil včas, da sem poslanec italijanske vlade, in da moram pri sadji izpregovoriti o kakem velikem mejnarodnem vprašanju. Tu so bile rožnate angleške lédije, mračni obrazi srečelovcev, na katerih bi bil lahko varil, pa razkuštrani lasje umetnikov; glavice bizantinskih posebnic, katerim je manjkalo le zlati obsev; čudni obrazi in zlousodni, pa vsak dan drugačni. Pri sadji, ko je vse govorilo, si mislil, da si pri babilonskem stolpu. Koj prve dni sem spoznal nekaj Rusov, od Carigrada očaranih. Vsak večer smo se tukaj shajali in vsak je imel kaj povedati in praviti, kakor o celem potovanju. Jeden je bil na vrhu seraskijerskega stolpa, jeden je bil obiskal ejubsko pokopališče, jeden je prišel iz Skadra, jeden se je vozil po Bosporu. Pogovor se je vselej začel z opisom,

polnim živosti in svetlobe; kadar je zmanjkalo besed, pomoglo je sladko dišeče vino z otočja. Bilo je tukaj tudi nekoliko mojih rojakov, bogatih gizdalinov, ki so me hudo v nevoljo spravljali, ker so od juhe do sadja neprenehoma zabavljali čez Carigrad: da ni tlaku, da so gledališča temna, da ne veš, kje bi večere prebil. Prišli so bili v Carigrad, da bi svoje večere preživeli! Jeden izmed njih je bil dopotoval po Donavi. Vprašam ga, kako se mu dopada ta reka? Odgovori mi, da nikjer na svetu ne kuhajo tako dobrih jestev, kakor na c. kr. avstrijskih parobrodih. Drugi je bil miloviden obrazek zaljubljenega potnika, jeden izmed onih, ki potujejo, da preslepljajo in pišejo zmage. Bil je to visok belolas grofič, obilno obdeljen z osmim darom sv. duha, z neumnostjo, kateri je kimal z glavo, skrivnostno se smehljuje, kadar se je govorilo o Turkinjah, ter se spuščal v pogovor le z napolubesedami, mej katerimi je spretno posrkaval vina. Vsaki dan je prihajal h kosilu malo pozneje, ves zasoplen, kakor bi jo bil sultanu zasolil pred četrto ure, ter je mejeli premeščal pisemca iz žepa v žep, kakor bi bila od dragih, pa so bili gotovo gostilničarski računi in ceniki.

(Dalje prih.)

sku . . . gl. 1.939.500—
20% nade-
želna na-
klada na
posredne
davke v
znesku . . . 641.304—
nevračljiva
drž. poso-
jila v zne-
sku . . . 1.575.000—
prememb-
nedavščine
v znesku . . . 574.446.47¹/₂
neprevi-
dijavi do-
hodki v
znesku . . . 9.000—
skupaj . . . gl. 4.739.250.47¹/₂

iz česar sledi deficit pokritja v
znesku . . . gl. 641.441.52¹/₂
(Poročilo deželnega odbora z dne 1. decembra
1885 priloga 32 k stenogr. deželnozborskemu poro-
čilu iz leta 1885)

Ta deficit imel bi se v zmislu čl. 4 poravnave
iz leta 1876 pokriti s 5% obrestljivimi vračljivimi
državnimi posojili, t. j. deželi Kranjski, da ta svoje
dolžnosti spolni, morala bi država tako pomagati,
da jej izplača polagoma s pogodbo zagotovljeno s
5% obrestljivo posojilo v znesku gl. 641.441.52¹/₂
Leta 1895 poravnati bode pravcati zemljiščno-od-
vezni dolg in dežela bode morala potem takoj pri-
četi s poplačevanjem erarijalnega dolga.

V tem letu bil bi erarijalni dolg sledeči:

Neobrestljiva pos. v znesku gl. 1.037.811.46
s 5% obrestljiva posojila za 1876
do 1895 v znesku . . . 1.342.600—
5% ne obresti od te glavnice za
1876—1895 v znesku . . . 637.786—
skupaj . . . gl. 3.018.197.46

kojega poravnanje bi se moralo po zgoraj nave-
deni pogodbi tako vršiti, da se najprvo plačajo 5% ne
obresti od leta 1875 naprej dovoljenih posojil po
tem ta sama in slednjič neobrestljivi ostali dolg.

Najprvo bi prišle tedaj na vrsto zastale 5% ne
obresti v znesku . . . gl. 637.786—
potem obrestljiva posojila v znesku . . . 1.342.600—
in slednjič neobrestljiva posojila
v znesku . . . 1.037.811.46

V svojem poročilu z dne 1. decembra 1885
priloga 32 stenogr. deželnozborskega zapisnika je
deželni odbor, ker je vlada silila na to, da se mi-
nim naklade na neposredni davek za zemljiščno-
odvezni zaklad končno uravna, predlagal kot mi-
nim 16% no naklado na neposredni davek ter
jo izračunil v povprečnem letnem dohodku z
gl. 215.500.

Da se poplača zgorajšni erarijalni dolg, upo-
rabiti bi mogla dežela Kranjska, ker z družimi do-
hodki ne more razpolagati, le to 16% no naklado
v znesku . . . gl. 215.500—
in 20% no naklado na posredni da-
vek v znesku . . . 71.256—
tedaj letni znesek . . . gl. 286.756—

S tem letnim zneskom poplačati bi se mogel
popolnem erarijalni dolg do leta 1907.

Take so razmere glede kranjskega zemljiščno-
odveznega dolga, kakor slede iz pogodbe od l. 1876
in iz načrta, obseženega v poročilu deželnega odbora.
(Daje prih.)

Shod v Logatci.

(Dalje in konec.)

Dr. Ferjančič nadaljuje: Dandanes se je
privadilo sploh ljudstvo in tudi kmetstvo večjim
potrebam. Ne nosi se doma narejena obleka, ka-
tera je bila trpežna, — ogromne svote se popu-
šijo tobaka in porabijo kave itd. — Te in še mnoge
druge potratnosti navstale so še le pred ne prav
dolgim časom.

Prigovarjati, da bi se ljudstvo zopet starih
navad poprijelo, bilo bi brezuspešno. Skrbeti je to-
rej, da ljudstvo več dela in več zasluži, kakor nek-
daj, da porabi tudi zimski čas za delo, ob kratkem,
da se poprime obrtnije, da bo moglo z večjim
zaslužkom večjim potrebam ugajati.

Postojina je središče Notranjske. O Ljubljani,
kakor središči kronovine, ne govorim, ona ima dosti
učilišč. — Novomesto ima gimnazijo, ima zdaj vi-
narsko šolo, — Kranj in Kočevje imata spodnji
gimnaziji in slednje tudi svojo obrtno šolo. Posto-

jina pa razen čveterorazredne šole nema ničesar.
Na mestu bi bila tukaj kaka obrtniška šola, s ka-
tero bi se Notranjci polagoma napeljevali, se obrt-
nije poprijemati.

Dalje tira kmeta v pogubo razkosavanje
zemljišč. To je na Kranjskem veliko starejše,
kakor drugod, je že iz za francoskih časov, po dru-
gih deželah pa še le od leta 1869.

Zato se pa tako pritlikavih posestev nikjer
ne nahaja, kakor na Kranjskem. Druge dežele, ki
to prosto razkosavanje še le 17 let imajo, so tudi
že pod to liberalno (?) pridobitvijo mnogo trpele,
vendar se še nahajajo večja posestva, ki dobro
hranijo jedno družino. — Tam je pa tudi socialno
življenje na kmetih drugače uravnano. Na domu je
jeden sin, drug je morda obrtnik, tretji več ali
manj šolan za srednji ali višji stan itd.

Pri nas je pa vsak posestnik, toda večji del
kajžarsk. Ker ima nekaj svojega zemljišča, ki se je
nekdaj odkosalo od večjega zemljišča, se ne po-
prime stranskega zaslužka po kakem obrtu, ampak
se da le za dninarja porabljeni. To pa je zapreka
za razvijanje obrtnije.

Staro zlo so na kmetih prevelike dote.
To zlo pa izvira iz napačne postave, po kateri se
imetje starišev mej vse otroke na jednake dele raz-
deli. K sreči se to in natura le redkokrat zgodi,
— kam bi bili do danes prišli, če bi se občno res
zemljišča razdeljevala. Ljudstvo si je samo poma-
galo proti tej postavi določbi, namreč tako, da de-
diči si ne razdele imovine svojih starišev in natura,
ampak njeno vrednost.

Recimo oče zapusti premoženje vredno 5000
gld. in 5 otrok, — na vsacega pride 1000 gld.
vrednosti. Jeden prevzame zemljišče in se mu na-
loži, vsakemu bratu in sestri plačati po 1000 gl. sku-
paj 4000 gl. Kje naj jih vzame, kako naj jih prihrani?
Gotovo je prevzetnik največji revež. Pozabi se pri
tem, da zemljišče ni gotov denar, ki se lahko na
jednake dele razdeli. Kakor po smrti, tako hočejo
otroci tudi mej živimi biti — omišljeni.

Slednjič kmeta v pogubo tira tudi žganje
pitje. Ta kuga razsaja še le nekoliko let po Slo-
venskem, razširila se pa je že na tak način, da
vzbuja v istini skrb za obstanek zdravega, krep-
kega naroda.

Proti tej nadlogi bode treba nastopiti z vso
energijsko, da se omeji ali celo zatire.

Trdi se, da žganje pitja dela revščino, res je
pa tudi nasprotno, da žganje pitja je nasledek rev-
ščine, da žganje pitja kaže, da tam ni zdravih raz-
mer, kjer se ono nahaja.

Če pa je to resnično, potem je pa jasno, da
bi se žganje pitja najuspešneje zatiralo s povzdigo
blagostanja. — Če bodo prizadevanja današnje dobe
uspeh imela, bode tudi žganje pitja, ta rak na sicer
zdravem telesu naroda, polagoma izginilo.

Pa že zdaj se ne sme rok križem držati, po-
služiti se je vseh sredstev in teh je mnogo, —
prodajo omejiti, — to, — se ve da idealna misel
—, celo pod tako varstvo djati, pod kakoršnem
so strupi, — točenje nadzorovati, — krčmarje kaz-
novati, ki pijanim točijo in jim pri ponovljenji obrt
vzeti, — pijance kaznovati, — ob kratkem napra-
viti postavo proti pijančevanju in osobito žganje-
pitju, kakor jo ima Gališka od leta 1877, in jo
strogo izvrševati.

To so bolezni, ki podkopavajo blagostanje
kmeta in treba jim bo zdravila iskati in najti.

Predržno bi bilo od mene, če bi trdil, da jaz
ta zdravila vem, da pa se bom za vse interesiral
in si prizadeval, se o vsakem temeljito poučiti, to
z dobro vestjo obljubujem.

Treba pa je ne le napake odstranjevati, treba
se je koristnega precej poprijeti.

Že prej sem omenil, da so davki tako silno
občutljivi, ker se terjajo o neprilicnem času. Kmet,
da se mu nesreča ne zgodi, da se mu ne rubi in
proda potrebno živinče, da se ne zapleni druga kme-
tiji neizogibna stvar, išče denarja, — večkrat ga
najde le pri oderuhu.

Temu vsemu bi posojilnice odpomagale.
Če je dotični kredita vreden, skiben, varčen gospo-
dar, mu da posojilnica potreben znesek na majhen
obrok, tako dolgo, da letino proda. Pa posojilnice
ne pomagajo le v sili, one posodijo tudi za umno
gospodarstvo.

Gospodar si hoče kaj koristnega omisliti, svojo
živino pomnožiti ali sploh kaj produktivnega napra-
viti, — posojilnica mu posodi potrebni denar. Sled-
njič so posojilnice tudi hranilnice, v katerih se zbi-

rajo prihranki, in ni jih treba ne v pošto, ne v
drugo hranilnico po nižjih obrestih nositi

Notranjska je imela doslej samo posojilnico v
Postojini, danes ustanovila se je druga tukaj v Lo-
gatici, glede pa na lahkoto, kakor se dandanes po-
sojilnice snujejo, gojim upanje in bodem, če bom
poslanec, na to delal, da si vsak okraj napravi svojo
posojilnico.

Silno potrebno je, da se kmet bolj poprime
živinoreje. Poljedelstvo, ki prouzučuje veliko
več truda, se ne rentira več, vsaj ne, če se razumno
ne predrugači.

Danes ni moč konkurirati z ameriškimi, avstral-
skimi izdelki, posebno ne z žitom, — to so kraji
z deviško neizpito zemljo in dajo pri majhnem
trudu stoteren sad.

Danes se bolj po ceni kupuje uvoženo žito,
kakor se doma prideluje.

Odpadlo pa bode z živinorejo tisto neslišano
gospodarstvo, da posestnik z obširnimi travniki nema
živinoreje, ampak prodaja seno, — kar se na kvar
domaćemu kmetijstvu ravno na Pivki dogaja.

V to svrhu, da se prideluje kar največ krme,
težiti je na to, da se iz kotlin v planinskem, cerk-
niškem in ložkem kraji natok vode odpravi.

To urejanje je vzel deželni zbor v roke, dr-
žavnemu poslancu bode skrbeti, da izposluje državno
podporo za to iz fonda za melioracije.

Za pogozdovanje krasi sklenila se je in
je v veljavi deželna postava z 9. marca 1885.

Če se bode ta postava točno izvrševala nam
obeta lepih uspehov.

To sem želel povedati v gospodarskem
delu poslančeve naloge in preidem na narodni del.

V tem ozirov imamo tudi težavneje stališče,
kakor nekdanj.

Leta 1860. se je pri nas pričelo ustavno živ-
ljenje. Sprva so si bili narodi pravični in odločujoči
narod nemški je bil radodaren s pravicami drugim
narodom. Toda te pravice so ostale na papirji.
Nemci v večini so jih sklenili, ali izvršili nikdar, —
le nasprotno so ravnali.

Slovanski narodi v Avstriji poprijemali so se
jim danih pravic, so se vzbujali na narodno delo in
Nemci, misleč sprva, da njih gospodstvo nad slo-
vanskimi narodi v Avstriji je tako ukoreninjeno, da
se ga slovanstvo otresti ne more, se začudeno gle-
dali, ko so videli to prebujenje. Začeli so nam, in
to je za narod nemški neplemenito, tajiti dane
pravice.

§. 19. tem. drž. zak., ki ureja jezikovne pra-
vice in jezike proglašajo ravnopravnimi, neso nikdar
izvedli, čeravno so bili veliko let na krmilu. — Pa
ne le to, zavijati so začeli, da mi Slovani in naši
jeziki nismo enakopravni, ker le to, kar ima jed-
nako vrednost, mora biti enakopravno. Pa tudi to
še ni zadosti, — oni se postavljajo očitno na sta-
lišče močnejega, — „Macht geht vor Recht“ — in
nam grozé s kruto silo.

Toda mi se te groznje ne plašimo, ki se po-
tegujemo za temeljne pravice, katere so jasne ka-
kor solčni svit. — Posluževaje se torej nam v
§. 19. zagotovljenih pravic, hočemo uvedeno slo-
venščino v urade, šole in javno življenje.

Uradi so zaradi ljudstva in ne narobe. Kako
je torej neumestno, nespametno in škodljivo, da
uradi pismeno občujejo po Slovenskem še zmiraj po
največ nemški ali italijanski. — Kolike neprilike
nastanejo vsled tega, to je že marsikdo skusil. —
Če bi naši nasprotniki rekli, da ne znajo slovenski,
da niso imeli prilike se je naučiti, bi se jim še pri-
zanašalo in bi voljneje čakali boljših časov, — ali
nasprotniki neso taki, — oni se rogajo našim tež-
njam, smešijo naše napore in to vzbuja srdit odpor.

Srdit odpor vzbuja to, da domači pravi in ne-
pravi Nemci zahtevajo zase izključno nemške šole,
nam pa s sofizmi in obrabljenimi razlogi odrekajo
pravico in potrebo slovenskih šol.

Nevoljo vzbuja v narodu postopanje Nemcev,
da oni kljubujejo nemškim šolam, katere je Ljub-
ljanska občina napravila, in vabijo otroke v privatno
šulvereinsko šolo, — da to šolo dotirajo ali pod-
pirajo z denarjem kranjske hranilnice, kateri se je
nakupil iz prihrankov po večjem slovenskih ulož-
nikov.

Ta poslanec, ki ga bode volili, ne sme
biti le notranjski ali kranjski poslanec,
temveč vseslovenski. Ravno tako pri srci mu
bodo morale biti štajerske, koroške, primorske raz-
mere, kakor kranjske in razmere njegovega volil-
nega okraja.

Na štajerskem se brezozirno prezirajo Slovenci v uradu in šoli, v Celji sodijo Nemci, večkrat slovenske celo nezmožni, slovenske obtožence. iz Gradca se jih s samo nemščino pita, deželni šolski svet je tako sestavljen, kakor bi ne bilo pod njegovim delokrogom slovenskih šolarjev in dijakov. V Mariboru je učiteljske namenjeno, da vzgaja učitelje za slovenski štajler, in to učiteljske je nemško.

Na Koroškem so še žalostneje razmere. Tam pa se nadajajo Nemci, da v 50 letih, ali ker so to morda že pred 10 leti izrekli, v 40 letih ne bo več Slovenca v deželi.

Na Primorskem in v Istri občuti Slovan kruto pest iredentovca. Toda po našem ustrajnem naporu se bodo vse te razmere zboljšale. Pravica, in saj ta je na naši strani, prodira bode in če pomislimo s koliko ljutostjo so se boji vršili konec srednjega veka mej katoličani in protestanti in kako so se sedaj te razmere polegale, — nas navedaja upanje, da tisti, ki naše pravice sedaj zanikavajo, jih bodo priznali, in ker živimo v dobi, ko se vse hitreje vrši, upamo, da ne bode dolgo, da prileti golobček miru z vejico sprave mej narode avstrijske.

Toda naš rod mora biti jeklen; s tem bode pokazal, da si je svojih pravic svest, da jih je vreden ter si bo tako nasprotnikovo spoštovanje pridobil.

Gospodje volilci, to so splošni nazori, po katerih se bom ravnal, če me odlikujete z svojim zaupanjem, — to je moj program.

Po končanem tem govoru zaorili so naudušeni dobro- in živio-klici v znamenje, da je kandidat pravo struno ubral in dobro pogodil volilcev mnenje.

Predsednik župan Milavec vprašal je potem navzočne, ima li kdo kaj ugovarjati. Ko se nihče ni oglasil, zahvalil se je kandidatu dr. Ferjančiču za njegov lepi govor, potem pa povabil navzočne, da se prihodnjo nedeljo v obilnem številu udeležijo volilnega shoda v Postojini, kjer se bode definitivno proglasil kandidat. (Dobro, dobro!)

Mej tem postalo bilo je že pozno. Zaradi poznega časa g. Hinko Kavčič kot kandidat za deželni zbor ni razvijal svojega programa, ampak bode to storil prihodnjo nedeljo v Postojini.

Predsednik je potem zaključil shod, ki je bil velik uspeh za kandidata dr. Ferjančiča in se je sploh tako lepo in redno vršil, da so ga bili vsi resnično veseli. Po shodu bilo je mnogo petja in dnevu primernih napitnic, v obče pa tako prijetna in pristrčna zabava, kakeršna je običajno le tam, kjer se shaja inteligence cvet in so vsi jedne misli in jednega duha.

Shod v Logatci vršil se je v najlepšem redu in soglasji, za kandidata gosp. dr. Ferjančiča bil je dobro znamenje in takorekoč jamstvo zmage, kajti takoj s prvim nastopom pridobil si je simpatije in zaupanje vseh poslušalcev, ki so poslavljajoč se, si v roke segali rekoč: „Na svidenje v nedeljo v Postojini!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. novembra.

Budgetni odsek avstrijske delegacije začel je včeraj posvetovanje o rednih potrebščinah za vojsko. O budgetu za vnanje zadeve začne budgetni odsek posvetovati se še le koncem tega tedna ali pa še le drugi teden.

Vnanje države.

Bolgarsko regentstvo je pomilostilo vojake Strumskega pešpolka in prvega topniškega polka, ki so se udeležili državnega prevrata dne 21. avgusta, z ozirom na to, da so se hrabro bojevali pri Slivnici in Pirotu. — Kakor bi težave v Bolgariji še ne bile dosti velike, agituje se zopet za princa Aleksandra. Njegovi pristaši širijo vesti, da se je general Kaulbars izjavil, da bi car ne imel ničesar proti njegovej izvolitvi, ko bi ga le vse stranke volile. Da je vse to izmišljeno, še omenjati ni treba.

Ker so **bolgarska** oblastva v Plovdivu zaprla kavasa ruskega konzulstva, zahteva general Kaulbars, da se odstrani tamošnji brigadni poveljnik, drugi častniki, kateri so aretovali kavasa, pa strogo kaznujejo. — Kakor se poroča iz Črnovic izvestno iz poljskega vira, je več ruskih častnikov poslednji čas v civilni opravi šlo v Bolgarijo. V Sevastopolju ima pa Rusija zbrano vso črnomoško mornarico. — „Graždanin“ toplo priporoča kandidato kneza mingrelskega. Rusija bi s tem knezom toliko dosegla, kakor z okupacijo. Uzrok anarhiji v Bolgariji je ustava. Novi knez bode moral seboj v Sofijo pripeljati ruskega vojnega ministra, ruske častnike in nekaj stotnih kozakov ter hitro odpraviti ustavo.

V Vzhodni Rumeliji se vedno prikazujejo izgredi. Do sedaj se je vojaščini posrečilo zatreti vsak ustanek. V Plovdivu sta si nekda posebno prizadevala dragoman ruskega konzulstva Kovancev in Rus Novicki napraviti ustanek. Pravila sta narodu, da je 40.000 Rusov že na potu in da se okupacija drugače ne da odvrniti, nego da narod hitro prežene sedanja Plovdivska oblastva. Ko je prebivalstvo uvidelo, da te pripovedke neso resnične, je mirovalo.

Srbska vlada v skupščini ni odgovorila na interpelacijo zastran Bolgarije, ker sta ona dva poslanca, ki sta interpelovala, odložila mandate. — Skupščini je vlada bila predložila načrt, da bi se Srbsko učeno društvo preustrojilo v akademijo znanostij. Skupščina vsprejela je to predlogo, katera pa nema namena pospeševati znanostij, ampak vlada bi s preustrojevanjem rada iz društva izrinila nekatere opozicijonale.

Rumunski minister Stourdza pride na Dunaj. Kakor se misli, se bode dogovarjal z Dunajsko vlado o trgovsko-političnih stvareh. Čas je sedaj ugoden za Rumunijo, da sklene z Avstro Ogersko trgovsko pogodbo. Dosedaj so delali Madjari ovire, a sedaj so pa gospodje v Budimpešti pripravljeni Rumuniji marsikaj prijenjati, da bi si zagotovili njeno zavezništvo, ko bi vsled bolgarskih zmešnjav prišlo do vojne z Rusijo.

Francoski vojni minister izjavil se je na shodu telovadnih društev, da vedno nadaljuje priprave za vojno, kajti to je najboljšje jamstvo za mir.

Domače stvari.

— („Tagespost“) zopet širi vest, da se po Štajerskem agituje za slovensko ljudsko šolo v Gradcu in da zlasti družba sv. Cirila in Metoda v ta namen pobira podpise. Dasi bi taka agitacija bila popolnem pravilna in zakonita, jej vendar doslej ni duha ne sluha in gospodje v Stempfergasse so zopet vedoma lagali.

— (Premeščen) je notar Josip Koller iz Ajdovščine v Poreč.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Zatičini) imela je v nedeljo svoj zbor in si volila stalno načelnštvo. Obširnejši popis jutri.

— („Slovenski klub“ na Dunaji.) V zadnjo soboto imel je novo osnovani „slovenski klub“ na Dunaji prvi svoj večer v „hôtel Royal“ I. Singerstr. 3., katerega se je udeležilo precejšnje število stalno na Dunaji bivajočih Slovencev, za katere osnovan je imenovan klub. Večer bil je zelo živahen, a predsedoval mu je g. J. Navratil. Razni govorniki naglašali so potrebo imenovanega kluba za stalno na Dunaji bivajoče Slovence. Z navdušenjem vzprejela se je napitnica g. ravnatelja Schleiferja slovenski domovini, g. Pukla predsedniku g. Navratilu, mestnega učitelja g. Ciperla za veseli razvoj novo ustanovljenega kluba, g. dra. Simoniča, g. Navratila napitnici vzplamteli ste navzočne in vsak se je ločil z dobro nadejo, da bode „slovenski klub“ mogel postati središče slovenske inteligence na Dunaji. Sklenilo se je, da bode drugi večer „slovenskega kluba“ v soboto 27. novembra v „hotelu Royal“ I. Singerstrasse 3, v mezzaninu, za kateri je g. Ciperle oglašil predavanje.

— (Kolera v Trstu) je ponehala. Preteklo soboto ostavili so zadnji trije bolniki popolnem ozdravljeni bolnico in tako je konec bolezni, ki je 5 mesecev pobirala žrtve. V nedeljo se je pokopališče zopet odprlo. Udeležba občinstva bila je ogromna.

— (Na Hrvatskem) je kolera tudi že poglegla. Uradno izvestje že dva dni nema nobenega slučaja več.

— (V Nabrežini) odprla se je danes, kakor nam javlja slavno poštno in brzojavno vodstvo v Trstu, s pošto združena brzojavna postaja z omejeno dnevno službo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 16. novembra. Avstrijske delegacije budgetni odsek vsprejel redne potrebe vojne proračuna. V teku debate izjavil vojni minister: Iz mobilizacije, ki se vsako leto na papirji vrši, je razvidno, da se po obstoječi teritorialni sistemi mobilizacija pol hitreje vrši, nego poprej. Minister ukazal je za poskušnjo konjico mobilizovati in tako uvaževal nedostatke, ki so se pokazali.

Sofija 16. novembra. Sebranje se je odložilo, ne da bi se bil določil rok, kdaj se zopet snide.

London 15. novembra. Nemški in ruski veleposlanik imela danes popoldne pogovor z Iddesleighom.

Dunaj 15. novembra. Izdajatelj „Fremdenblatta“ baron Gustav Heine umrl.

Beligrad 15. novembra. (Žrebanje srbskih srečec.) S. 710 št. 11 zadela prvi dobiček, s. 4076 št. 14 družega, s. 710 št. 47 tretjega.

prinaša v 22. številki sledečo vsebino: Vzdihi na tujem. Pesmi. Osamélec. — Sonet. Cvetin. — Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) — Nikdar. Pesem. Milko Gabrovič. — Sen. Pesem. Slavomir. — Božidar Raič. (Dalje.) — Hrvški spomini. Spisal J. Trdina. (Dalje.) — Signorina Gioventù. Češki spisal Svatopluk Čech. Poslovenil Vinko. — Naše slike: Armenski lovec s sokolom in slavnost zmage v Kirgizih. — Pogled po slovenskem svetu. Slovenske dežele. Ostali slovenski svet. — „Slovan“ velja za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

„Sokol“ pozor!

Podpisani odsek vabi vse gospode Sokole in druge prijatelje streljanja, da pridejo jutri, to je v sredo 17. t. m. zvečer v čitalnično restavracijo k zabavnemu streljanju z bolcem.

I. dobiček pokloni Sokolov odbor.

V Ljubljani dne 16. novembra 1886.

Za zabavno streljanje voljeni odsek.

Poslano.

Ker sem prepričan, da ni lahka stvar nam učiteljem iskati si pravice v Tržaški „Edinosti“ — (primerjaj „poslano“ gg. kobariških tovarišev v „Slovenskem Narodu“ in „Soči“) — in ker me ni volja po sodnijskeji poti siliti urednika, da bi v svoj list vsprejel sledeči popravek napadov na moje osebo, prisiljen sem objaviti tu ta

popravek.

Ni res, kar se trdi v dopisu iz „Trsta“ v števil. 90. „Edinosti“, da sem prejel pri učiteljskem izpitu spricevalo III. vrste z jednim ali dvema „kaum gentigend“-oma.

Res je, da sem prejel pri izpitu za ljudske šole spricevalo II. vrste — torej brez vsacega „kaum gentigend“-a, pri izpitu za meščanske šole pa sledeče rede: „prav dobro“ (iz slovensčine, zgodovine in zemljepis), „dobro“ (iz vzgoje-slovja) in „zadostno“ (iz praktičnega poskusa).

Kar se tiče dovršitve osme šole, vabim g. „prijatelja“, naj se potruži k meni, ko pride v Gorico, ter se prepriča „s črnim na belem“, da ne ostane „neveren Tomaž“. Ne čutim pa najmanjše potrebe, obrniti se nanj pismeno, če tudi vem prav dobro, kje bi ga našel.

Nadaljnjo zavrnitev prinese „Učiteljski Tovariš“.

V Gorici, 13. novembra 1886.

(849)

Ivan Mercina.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veurovi	Neb.	Mokrina v mm.
15. nov.	7. zjutraj	730.00 mm.	2.6 °C	sl. svz.	megla	
	2. pop.	731.15 mm.	10.2 °C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.23 mm.	9.0 °C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 7.3°, za 3.5° nad normalom

Dunajska borza

dne 15. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 85 kr.
Srebrna renta	85 „ „
Zlata renta	113 „ 60 „
5% marcna renta	101 „ 10 „
Akcije narodne banke	871 „ „
Kreditne akcije	284 „ 90 „
London	125 „ 70 „
Srebro.	— „ „
Napol.	9 „ 93 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 95 „
Nemške marke	61 „ 57 1/2 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132 „ „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171 „ 50 „
Ogrska zlata renta 4%	103 „ 20 „
Ogrska papirna renta 5%	92 „ 75 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 118 „ 40 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 „ 10 „

Zahvala.

Vsem sorodnikom in prijateljem, kateri so nam skazali povodom smrti naše presrečno ljubljene hčerke

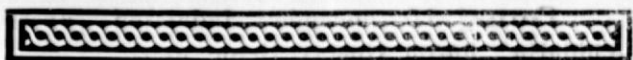
A N E

svoje sočutje, zlasti pa darovateljem mnogih lepih vencev izrekamo najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 16. novembra 1886.

(848)

Rodbina Perdan-ova.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigov.
vrednost knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj že nenatis-
nenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh
kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem
primerno razvrstil za vsak stan posebej. Gotovo mu bode vsakdo
hvalečen za njegovo delo, saj bode čitajoč podane smešnice prečel
marsikatero uro veselo, zginila mu bode za trenotek skrb za vsak-
danji pižli kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo pro-
šinjeno bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (šala)
življenju. «Humor izgubljen, življenje izgubljeno», pravi K. Bühler

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(715—6)

Somenj v Sodražici

na dan 18. novembra 1886

je vsled odloka visoke c. kr. deželne vlade z dné
10. t. m. št. 3823 mesto dné 14. pr. m. dovoljen.

Županstvo v Sodražici,

dné 15. novembra 1886. (850—1)

Vrat, bronhije in pluća,

za koja nikdar nismo preveč skrbni, da jih ohranimo pred
prehladom vsled gorkotnih razlik in preobratov; ohraniti je
najlažje, ako se rabijo

antikatarhalne salicilne pastile

lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

S pomočjo lastnosti, da ustavljajo gnulobo, so najboljše
sredstvo proti davici ali difteritiki, in ker podpirajo
dušnikove organe, čistijo tudi glas ter odpravijo vsako
dušnikovo, vratno, kakor tudi sosebno plučno vnetje.
Isto tako so antikatarhalne salicilne pastile, ker omejujejo
slezo, najvažnejše sredstvo za vse one imenom neimenovane
stanove, kojim je največja skrb dobiti in ohraniti si lep,
gladek in čil sonoren glas. — V škatljicah po 20 kr. prodaja

LEKARNA PICCOLI-jeva

„pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajski cesti.
Vnanja naročila izvrše se takoj proti povzetju zneska po
c. kr. pošti. (760—6)

Št. 19.013.

(846—1)

Razglas

mladeničem, vojaščini podvrženim.

Radi prihodnjega rednega vojaškega nabora
se javno naznanja:

1. Vsak tu bivajočih domačih in vnanjih mla-
deničev, rojenih v letih 1867, 1866, 1865,
1864, mora se oglašiti meseca decembra 1868. leta
pri mestnem magistratu.

Kdor se ne oglasi, bode, ko bi se ne mogel
opravičiti, kaznovan v zmislu §. 42 vojninskega za-
kona, z denarno globo do 100 goldinarjev, oziroma
z zaporom do 20 dni.

2. Mladeniči, ki neso v Ljubljano pristojni, se
morajo izkazati pri upisanju z domovinskim listom
ali pa z drugimi pismi, iz katerih se dá povzeti do-
movna občina.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče
smejo oglašiti stariši, varuhi ali drugi pooblaščenci.

4. Oni ki mislijo prositi začasnega oproščenja
od vojaščine, morajo pri upisovanju izročiti rodbin-
ske listine in druga potrebna pisma.

5. Dolžnosti oglasa se ne dá ogniti z izgovo-
rom, da se za te dolžnosti ni vedelo.

Mestni magistrat Ljubljanski,

дне 12. novembra 1886.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepjujoča, ovira spridenje zob
in odstranjuje smrdčo sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepjujoča in nareja zobe
svetle in bele. a 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo
zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja
vsak dan po pošti (495—15)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy origi-
nalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se
pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.

Pisarja,

kateri je v notarskih pisarnah že služil in ima dobre sve-
dočbe ter lepo pisavo, vsprejem takoj ali pa 1. decembra.
Mesečna plača 30 gld.

V Zatičini, dné 11. novembra.

(833—2)

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Tujci:

15. novembra.

Pri ~~Sennu~~: Littmann z
Dunaja. — Goebel iz Kočevja.
— Sruh z Dunaja. — Dežela
iz Idrije. — Golič iz Rudolfo-
vega. — Wenzl z Dunaja. —
Homan iz Železnikov. — Jaschi
iz Pulja. — Fiseher z Dunaja.
— Schukri, Janeš iz Reke.

Pri ~~Mallat~~: Freiburg z
Dunaja. — Kornitzer iz Gradca.
— Herlich z Dunaja.

Pri ~~avstrijskem cesarji~~:
Tinkel z Dunaja. — Eisert iz
Ljubljane.

Umrli so:

11. nov.: Albina Erjavec,
uradnega sluge hči, 4 leta, Me-
rosodne ulice št. 1, za Brigh-
tovo boleznijo.

12. nov.: Gustav Tönnies,
tovarniški posestnik, 72 let,
Dunajska cesta št. 21, za ra-
kom na jetih. — Alojzij Šu-
pevc, hišni posestnik, 77 let,
Gospodske ulice št. 9, za sta-
rostjo. — Ana Cirk, čevljar-
jeva hči, 4½ let, Vegove ulice
št. 12, za jetiko. — Alojzija
Zaler, posestnikova hči, 18 let,
Cerkvene ulice št. 11, za je-
tiko. — Adolf Bauer, umirov-
ljeni stotnik, 51 let, Mestni
trg št. 6, za spridenjem mož-
ganov. — Aleksander Sömer,
prisiljenec, 49 let, Poljanski
nasip št. 50, za drisko.

Podpisan je izkušen

mašinski kovač,

je posloval v tej lastnosti nad 20 let pri južnej železnici
ter se izk-že z najb. ljšimi spričali; oskrbuje tudi po-
prave mašin in želi v službo stopiti kot mašinski čuvaj.

Jožef Kopač,

Gaberje pri Celji hiš. št. 20.

(842—2)

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se
v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:
Budimpešta, Waitznergasse 6. (787—20)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000

mark

kot največji dobitek v najpre-
jem slučajih ponuja velika od Ham-
burske države zajamčena denarna
loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba,

da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo

mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste
v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na
80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa
eventuelno na 500 000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena
podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se
neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične
zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar
lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše
tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in
ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse na-
tančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utis-
nenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu
izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk
proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne
ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto po-
vrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošil-
ljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti,
prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1886

nam direktno doposlati.

(773—9)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.